N^ro 143

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Wtorek dnia 28 *Listopada v. s.* 1823 *Roku.*

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 20 listopada.

CESARZ JEGOMOŚĆ raczył ozdobić orderem ś. *Włodzimierza* 3ey klassy; jenerał majora inżenerów *Berga* 3; dowódcę twierdzy *Bugu* półkownika inżenierów *Rosenmark*, który twierdzę tę budował; półkownika korpusu drog kommunikacyy *Gourlandier*, należącego do robot hydraulicznych fabryki broni w *Tule*; i półkownika *Schwartz*, dowódcę półku ułanów buhskich, (*C. J.*)

Jego Królewska Wysokość Xiążę Pruski *Wilhelm*, d. 8 listopada przejeżdżał przez *Jamburg*, zrana o godzinie 8mey, a wieczorem o godzinie 10tey tegoż dnia przejeżdżał przez *Narwę*. (*G. S. P*)

Podług Gazety Senackiey: *W Naywyższym* JEGO CESARSKIEY Mości *Ukazie, objawionym Rządzącemu Senatowi przez P. Ministra spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia, dnia 30 października* 1823 *roku*, wyrażono: JEGO CESARSKA Mość, podług postanowienia Komitetu PP. Ministrów, N a y w y ż e y r o z k a z a ć r a c z y ł: moc N a y w y ż s z e g o Ukazu z dnia 2 czerwca 1809 roku, rozciągnąć i na szkolne summy, tak, iżby w tych miastach, w których jedna osoba znayduje się w szkole Nauczycielem i Dozorcą, Horodniczowie i Sądy Powiatowe razem ze Strapczymi powiatowymi, obowiązani, na osnowie pomienionego Ukazu, poświadczać summy Kaznaczeystw Powiatowych, na żądanie szkolney zwierzchności tego miasta poswiadczali i szkolne summy, spólnie z urzędnikiem, w szkole znaydującym się.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY Mości, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra skarbu, iż na skutek Ukazu Senatu z dnia 1go czerwca roku teraźnieyszego przedstawiał on do Komitetu PP. Ministrów o postanowieniu Rządzącego Senatu, iżby mieszczanom na przyszły czas pod żadnym pozorem nie było pozwolono utrzymywać sklepow winnych (ренсковые погреба:) i prowadzić tego rodzaju handlu, z tém jeszcze, iż jeśli kto z mieszczan teraz korzysta z tego prawa na mocy pozwolenia Rządu, przeto, żeby ich nie narazić na niepotrzebne ruynowanie się, zostawić w ich dzierżeniu sklepy winne do upłynienia teraźnieyszego 1823 roku. Komitet PP. Ministrów, znaydując pomienione postanowienie Rządzącego Senatu zgodnem z prawidłami, na posiedzeniu d. 30 czerwca postanawiał: na doprowadzenie jego do wykonania wyjednać N a y w y ż s z e zezwolenie; a na posiedzeniu d. 18 września oświadczono Komitetowi, iż CESARZ JEGOMOŚĆ na postanowienie Komitetu z e z w a l a. Otrzymawszy dla wykonania tego wyjątek z Dziennika Komitetu P. Minister Skarbu, przedstawił kopiją jego Rządzącemu Senatowi, prosząc aby dla powszechnego wykonania pomienionego, N a y w y ż e y potwierdzonego postanowienia, ogłosił je sposobem ustanowionym. Przy czém słuchali załączonego do niey wyjątku z dziennikow Komitetu PP. Ministrów. ROZKAZALI: względem wyżey rzeczonego N a y w y ż e y potwierdzonego dnia 18 przeszłego września postanowienia Komitetu PP. Ministrów, dla wiadomości i należytego w potrzebném zdarzeniu, co do kogo należeć będzie, wykonania, zalecić przez Ukazy wszystkim Rządom gubernialnym i obwodowym, Izbom i Expedycyom Skarbowym, i Kancellaryi woyskowey Woyska Dońskiego, również przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, Wojennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów zarządzających i cywilnemi sprawami, Gubernatorów Cywilnych, Woyskowego Atamana Woyska Dońskiego, i Urzędowe mieysca; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, oraz do Moskiewskich i tuteyszych Departamentow Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. D. 25 października 1823 r. (*z 1go Departamentu*).

CESARZ JEGOMOŚĆ, d. 12 sierp. r. t., na podanie Nayświętszego Rządzącego Synodu, potwierdzić r a c z y ł urządzenie względem opatrzenia osób ubogich ze stanu duchownego i sług kościelnych. Summa roczna, na ten cel przeznaczona, jest 142,650 rub., i prócz tego pozostaje 7 350 rub. w bezpośredniem rozrządzeniu Nayświętszego Synodu, na przypadki nieprzewidziane, potrzebujące wsparcia.

Kurs sankt-petersburski d. 16 listopada: dukat hollen. nowy 11 r. 40 kop.. Zmiana złota 2 r. kop. 90. Zmiana srebra 2 r. 74 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długow: 6% assygnacyami — — 100 — |
6% brzęczącą monetą — — } procentow
5% takąż — — — — 83¼ |

TURCYA I PERSYA.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, ogłosiła w zupełności traktat, między *Portą* a *Persyą*, dnia 29 *Silkade* 1238 (28 lipca 1823), zawarty, którego brzmienie jest następujące:

W Imie Naymiłościwszego Boga.

Gdy różnemi przyczynami w latach ostatnich zerwane zostały przyjaźne związki między dwóma potężnemi mohammedańskiemi państwami, a ich przyjaźń i dobre porozumienie zamieniły się w kłótnią i nieprzyjacielstwo. Interessa religii Islamu wymagały pojednania. Oba rządy postanowiły, dalszy rozlew krwi zatamować, i napowrót zawarcie związkow przyjaźni zostało pożądaném i wzajemnie podaném.

W tym celu został mianowany, w godności, wysoki *Mirza Mohammed Ali Mustofa*, na mocy firmanu od Nayjaśnieyszego Króla Królów, Sułtana, syna Sułtanowego, zdobywcy *Feth-Ali Szacha*, Władcy Persyi, z tytułem pełnomocnika, jako też od Jego Królewskiey Wysokości, przyszłego następcy tronu, Xiążecia *Abbasa Mirzy*, z nadaniem nieograniczonego pełnomocnictwa; a Nayjaśnieyszy Protektor wiary, Stróż miast świętych, Władca na lądzie i morzu, Sultan, syn Sultana, Zdobywca *Mahmuda Chana*, Cesarz Osmanów, na swojego pełnomocnika mianował Jaśnie Oświeconego *Mohammeda Emin Raufâ Paszę*, Seraskiera, Gubernatora *Erzerum*, i Wielkorządcę wschodnich ziem państwa osmańskiego; którzy po zamienieniu swych pełnomocnictw i na skutek układow, w pomienioném mieście odprawionych, zgodzili się na poniższe warunki pokoju:

Zasada. Warunki w roku 1159 Hedżry (1746)

zawartego traktatu, względnie dawnych granic obu państw, i dawnieysze układy względem pielgrzymów i kupców, wydawania zbiegów, wolnego odeyścia wszystkich jeńców, i utrzymywania posła wzajemnie przy dworach, za ważne się uważać, i ściśle zachowywać będą. Nie ma bydź naymnieyszego oddalenia się od zawartych w nich umów; a przyjaźń między dwóma potężnemi dworami nazawsze utwierdzoną zostaje.

Warunki. Odtąd będzie nazawsze miecz nieprzyjacielstwa do pochew schowany, i będzie unikana wszelka okoliczność, któraby oziębłość albo niechęć sprawić, a przyjaźni i dobrey zgodzie przeciwić się mogła. Kraje wewnątrz granic państwa osmańskiego, które wczasie woyny, albo przed wybuchnieniem nieprzyjacielstwa, przez persów w posiadanie objęte zostały, z twierdzami, obwodami, majętnościami ziemskiemi, miastami i wsiami, po upłynieniu sześćdziesięciu dni, od podpisania ninieyszego traktatu licząc, w teraźnieyszym swym stanie, rządowi osmańskiemu powrócone bydź mają. A na dowód szacunku, jaki obie strony do tego szczęśliwego przywrócenia pokoju przywiązują, jeńcy przez obie strony zabrani wolnie puszczeni i bez przeszkody do swego kraju powrócić mają; mają bydź oni na granice obu krajow odesłani, a na drodze żywność i inne rzeczy potrzebne dawane będą.

Artykuł I. Oba wysokie Mocarstwa przyrzekają, że się, ani jedno, ani drugie, do wewnętrznych spraw tych państw względnie, wdawać nie będą. Rząd perski odtąd nie pozwoli sobie żadnego zrządzić zamieszania, w okręgach Bagdadu i Kurdystanu, wewnątrz granic państwa osmańskiego położonych, albo jakąkolwiek niespokoyność wzniecać, albo też władzę sobie nad teraźnieyszymi, albo dawnieyszymi posiadaczami tych krajow przywłaszczać. A jeżeliby w granicach tych krajow mieszkające narody, jedney albo drugiey strony, wczasie letniego lub zimowego przemieszkiwania, granicę przeszły, wtedy się ajenci Jego Królewskiey Wysokości przyszłego następcy tronu z baszą Bagdadu, względem postanowienia należytego trybutu, jako też względem opłaty czynszu za pastwiska i względem zadosyć uczynienia różnym żądaniom ułożą, tak, iżby to naymnieyszego powodu do nieporozumień między obiema rządami dawać nie mogło.

Artykuł II. Poddani perscy, którzy jako pielgrzymi lub podróżni, udają się przez kray ottomański do miast świętych *Mekki* i *Medyny*, lub też do innych mahometańskich, mają bydź zupełnie wolni od wszelkich podatkow, i nic od nich, według prawnego zwyczaju, nie powinno bydź wymaganém. Podobnież nie ma bydź wymaganém od pielgrzymów, udających się do *Keberlah i Nujuff*, kiedy nie prowadzą z sobą żadnych towarów ani haraczu, ani podatek żaden nie ma się pobierać, w przypadku jeśliby handlowe artykuły z sobą mieli, więc od tych własności ma bydź zwyczayne cło pobierane; ale oprócz tego, nic od właścicieli nie powinno bydź żądaném. Perski rząd obowiązuje się nawzajem toż samo postępowanie z kupcami i poddanymi państwa ottomańskiego zachować. Stosownie do dawnieyszych umów, mają bydź ze strony wezyrów *Emira Elhadż* (dowódcy karawany pielgrzymskiey) i innych dowódców i rządców dawne układy względem perskich pielgrzymów i kupców w całey swey mocy utrzymane i zachowane. Pielgrzymi z *Damaszku* mają bydź przeprowadzani do mieysc świętych i stamtąd na powrót, do *Damaszku*, i im mają bydź ze strony *Emira Elhadż* wszelkie względy okazywane, wszelkie ninieyszey umowie sprzeciwiające się postępowanie zakazuje się; przeciwnie, wszystko ma bydź czynionem dla dania im opieki i pomocy. W przypadku jeśliby zaszły kłótnie między perskimi pielgrzymami, wtedy Emir *Elhadż* obowiązany jest je sądzić wspólnie z nayznakomitszym zpomiędzy nich. Dla kobiet orszaku Nayjaśnieyszego Króla Perskiego, dla małżonek Królewiców albo magnatów państwa, będących w pielgrzymce do *Mekki*, albo do *Keberlah* i *Nujuff*, mają bydź ich randze należne uszanowanie i cześć okazywane. Perscy kupcy i poddani będą płacić też same należności celne, co kupcy i poddani rządu ottomańskiego. Cło będzie raz tylko wybierane, 4 procenta od ceny towarów wynoszące; potrzebne pasporta (*Teskeres*) będą wydawane, i dopóki własności zostają w ręku pierwszych właścicieli i nie przeszły do innych osob, nie będą wybierane żadne podatki celne; perscy kupcy, handlujący cybukami z *Siras* do *Konstantynopola*, będą mieli wolność nieograniczoną prowadzenia tego handlu, i przedawania rzeczonych cybukow komukolwiek. Kupcy poddani i należący do obu wysokich mocarstw, którzy zwiedzają jedno z obu państw dla religii mahometańskiey, mają doznawać przyjacielskiego obeyścia się, i opieki od wszelkiego uciemiężenia i niesprawiedliwości.

Artykuł III. Jeśliby (kurdyyskie) pokolenia *Hyderanlu* i *Sibbiki*, które dały powód do kłótni między obu wysokiemi mocarstwami, a teraz na ziemi państwa ottomańskiego mieszkają, nadal przestępowały granice perskie, i spustoszenia zrządzały; wtedy obowiązane są władze tureckie graniczne, starać się zapobiedz temu i winnych ukarać. W przypadku, gdyby te pokolenia nieprzestawały napadać na granice perskie, i niespokoyności zrządzać, a władze graniczne takowym napadom nie zapobiegały, wówczas rząd ottomański zrzecze się nad temi pokoleniami opieki; i jeśliby, podług własnego wyboru i woli do Persyi powrócić chciały, wtedy do ich odeyścia nie będzie czyniona przeszkoda lub opór. Jeśliby po przybyciu do Persyi znowu do Turcyi przeszły, wtedy nie mają od rządu ottomańskiego oczekiwać żadney opieki i przyjęcia. Jeśliby przybyłe na powrót do Persyi pokolenia, chciały mieszać spokoyność państwa ottomańskiego, wtedy obowiązane są władze graniczne perskie wszystkiego użyć, dla zapobieżenia temu nieładowi.

Artykuł IV. Stosownie do dawnych umów, zbiegi z jednego do drugiego kraju wzajemnie nie znaydą żadnego przyjęcia; również ustaje odtąd z obu stron wszelka opieka dla pokoleń, wędrujących, z Persyi do Turcyi, lub z Turcyi do Persyi.

Artykuł V. Własność kupców perskich, która w *Stambule*, podług wyroku sądowego i na to spisanego protokułu sekwestrowaną została, lub też gdzie indziey sekwestrowanie oney nastąpiło, ma bydź w sześćdziesięciu dniach od podpisania tego traktatu właścicielom wydana. Co się tycze innych rzeczy, które prócz własności sekwestrowanych, pielgrzymom i poddanym perskim, pod czas woyny w krajach osmańskich przez różnych wezyrów i wielkorządców przemocą mogły bydź zabrane; przeto za podaniem od rządu perskiego, mają bydź wydane ajentom, podobnież zrabowanych osób fermany, a kiedy złożą prawne dowody o rzetelności swoich żądań, zadosyć uczynienie żądaniom niechybnie ma nastąpić.

Artykuł VI. Jeżeli po śmierci perskiego poddanego na ziemi ottomańskiey, żadnego nie będzie prawego dziedzica, ani exekutora obecnego, wtedy urzędnicy fiskalni (*Beit-ol-mal*) po wydaniu wyroku sądowego spisany protokuł pozostałości w archiwum sądowém złożyć mają. Przez rok rzeczy powinny bydź na pewném mieyscu złożone, i za stawieniem się prawnego dziedzica lub administratora, pozostałość według prawnie spisanego i złożonego protokułu, będzie mu wydana. Zwyczayne opłaty i najęcie mieysca, gdzie rzeczy złożone były, sukcessor zapłacić powinien, i jest obowiązany, jeśliby pozostałość w rzeczonym czasie spaliła się lub zniszczoną została, zrzec się wszelkiey pretensyi. Jeżeliby zaś w rzeczonym czasie dziedzic lub exekutor zmarłego nie przybył; wtedy urzędnicy fiskalni, za wiedzą agenta rządu perskiego, przystąpią do sprzedania pozostałości zmarłego, a ztąd zebrane pieniądze wezmą w depozyt.

Art. VII. Stosownie do dawnieyszych umów i dla utwierdzenia związków przyjaźni, co trzy lata będą wysyłani posłowie dla rezydowania przy rzeczonych dworach. Poddanym obu wysokich mocarstw, którzy się w czasie woyny z jednego kraju do drugiego oddalili, z powodu tego szczęśliwego pokoju, ma bydź udzielone przebaczenie.

Art. zamykający. W zasadzie umowy wy-

liczone punkta i warunki, tudzież różne artykuły, które były, wypadkiem konferencyi będą od obu stron przyjęte. Nie będzie żadnego domagania się za rabunki i straty, albo wynagradzania kosztow wojennych, owszem od obu rządów, przyymuje się zasada zapomnienia wszystkich wypadkow przeszłych.

Stosownie do dawnego zwyczaju, potwierdzenie tego traktatu ma bydź wymienione, i w sześćdzesiąt dni po podpisaniu tego autentycznego aktu, posłowie drugiego rzędu obu krajow, powinni zjechać się na granicy, a ztąd udać się na dwory wzajemnych państw, dla złożenia potwierdzonych traktatów. Tym sposobem przymierze odnowiono i potwierdzono, i nayszczersze pojednanie się nastało od dnia podpisania tego traktatu. Warunki powyższe i umowy mają pozostać zupełnie, i nie powinny bydź przedsięwzięte żadne środki któreby przeciwko prawom przyjaźni bydź mogły,

Pełnomocnik rządu ottomańskiego, na mocy. swego pełnomocnictwa niniéyszy traktat d. 19 *Silkade* roku 1238 podpisał i pieczęć przyłożył, na który ten, zupełnie jednako brzmiący intrument od pełnomocnika Króla Jmci perskiego na mocy sobie udzielonego pełnomocnictwa wymienił.

(M. P.) *Mohammed Emin Rauf* (M. P.) *Mohamed Ali.*

Od granic tureckich dnia 10 *listopada.*

Listy z *Korfu* pod d. 29 z. m. donoszą, iż basza skutaryyski przybył we 12,000 woyska pod *Missolungi* i obległ tę ważną twierdzę. Gdy się o tém dowiedziano w *Morei*, ruszyło natychmiast 7,000 greków pod dowództwem *Kolokotroniego* i *Demetryusza Ypsylantego* na odsiecz twierdzy, tém bardziey, iż basza spodziewa się jeszcze znacznych posiłków. (*z Gaz. Warsz.*)

H i s z p a n i j a.

Madryt dnia 10 *listopada.*

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Monarcha nasz dał Infantowi *Don Sebastian*, order Złotego Runa, a Xięciu *Mathieu Montmorency*, Parowi francuzkiemu, wielki krzyż orderu *Karola III.*

Król Jmć rozporządził względem dochodu i opłat z dóbr, które klasztorom zostały zabrane i jeszcze nie są im zwrócone, iż dla zatarcia wszelkiego rewolucyynego gwałtu, dyrekcya publicznego kredytu ustaje, a na jey mieysce nastąpi administracya z intendentów i prałatów, która póty niemi ma zawiadywać, póki nie będą zwróconemi klasztorom.

Biskup urgelski odprawił d. 30 z. m. uroczysty wjazd do stolicy swojéy. Dowódca francuzki z całém woyskiém, władze mieyscowe, i znaczna część mieszkańców, wyszli na jego spotkanie aż do wsi *Alas.* Przyjęcie biskupa było bardzo wspaniałe.

Marszałek *Moncey* zaraz po weyściu do *Barcellony* wydał następującą odezwę: „Mieszkańcy *Barcellony!* Woysko francuzkie zaymuje twierdzę i miasto imieniem waszego Monarchy, upatruycie w szeregach naszych jedynie sprzymierzeńców i przyjacioł. Będziemy szczęśliwi, starając się wspólnie z wami o utrzymanie porządku i spokoyności. W zaufaniu, iż czuwamy nad waszém bezpieczeństwem, powróćcie do zwyczaynych zatrudnień. Nauczeni doświadczeniem, złóżcie u stóp waszego Monarchy hołd przywiązania i wierności. Niech żyją *Burbonowie!* Niech żyją Królowie Francuzki i Hiszpański!"

Dnia 13. Dziś o godzinie 2giey po południu rodzina Królewska odprawiła wspaniały wjazd do tuteyszey stolicy. Wystrzały działowe ogłosiły przybycie Królestwa Ichmość i rodziny Ich do rogatki Atochskiey. Udali się naprzód do kościoła dla podziękowania Wszechmocnemu za szczęśliwy powrót. Ruszyła potém parada w następującym porządku: poprzedzał komendant placu na czele swojego sztabu, za nim 9ty pólk strzelców konnych, daley oficerowie głównego sztabu francuzkiego i gwardya bokowa. Jechali potém Królestwo Ichmość na wspaniałym wozie tryumfalnym, umyślnie zrobionym, w kształcie starożytnym, nadzwyczayney wielkości, i mającym przeszło 25 stóp wysokości. Wóz ten, ciągniony, podług jednych przez 24, a podług drugich przez 100 ludzi, pięknie i jednakowo ubranych, otaczały grupy tancerzy i tancerek, które, tańcując kilka kadryllow, śpiewały rozmaite pieśni narodowe. Wszystko to miało w sobie cóś teatralnego, co hiszpani w podobnych uroczystościach bardzo lubią. Orszak woyska był liczny. Znaydowało się w nim kilka półków hiszpańskich, ubranych w nowe piękne mundury, ochotnicy królewscy, korpus jazdy ochotników, pólk jazdy, korpus żandarmów i batalion gwardyi bokowey. Około wspomnionego królewskiego zwycięzkiego wozu jechali konno: Hrabia *Guilleminot*, jenerałowie porucznicy Hrabiowie *Gründler* i *Audenardo*, oraz marszałkowie polni *St. Hilaire* i *Johannes.* Kilka oddziałów gwardyi bokowey francuzkiey i pólk kiryssyerów gwardyi Xięcia *Berry*, kończyły paradę. Wszystek lud okoliczny zebrał się do stolicy na tę uroczystość. Wszędzie witano Monarchę radośnemi okrzykami. Przy zamku zgromadzili się ministrowie, posłowie zagraniczni, grandowie hiszpańscy i wiele znakomitych osób na przyjęcie Królestwa Ichmość. Wieczorem oświecono całe miasto; wszystkie domy ozdobiono czerwonemi i błękitnemi kobiercami. Majętnieysi nie szczędzili pieniędzy, aby przody domow swoich jak naywspanialey przystroili i pozłocili, i przez to zwyczajem tuteyszym okazali przywiązanie do Monarchy. Jakoż w podobnych zdarzeniach Król Jmć zwykł pieszo chodzić po mieście, i oświadczać zadowolenie swoje z naygustownieyszego oświecenia domów, czego jednak tym razem nie uczynił dla niepogody. Jutro obeyrzy Monarcha woysko francuzkie, stojące na osadzie w *Madrycie.*

Słychać, iż Król Jmć wydał wczora kilka postanowień w *Aranjuez*, których jeszcze nieogłoszono. Jenerał *Pozzo di Borgo* nie był wczora w *Aranjuez*, jak z początku głoszono. Chce Monarcha, aby wysłuchanie jego odprawiło się nayuroczyściey, i tym celem przeznaczył dzień 15 b. m.

F r a n c y a.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Paryż dnia 18 *listopada.*

Słychać, iż postanowienie królewskie, względem rozpuszczenia teraźnieyszey izby deputowanych, jest już podpisaném, lecz jeszcze nie będzie ogłoszoném, z powodu, iż według konstytucyi w razie rozpuszczenia izby, nowe posiedzenie, w przeciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu wydanego w tey mierze postanowienia, rozpocząć się powinno, rząd zaś myśli dopiero w marcu zwołać nową izbę.

Rozchodzi się tu list Króla hiszpańskiego do Monarchy naszego, dziękujący za oswobodzenie jego, i odpowiedź Monarchy naszego, z powtórzeniem rad, danych przez Xiążęcia *Angoulême*, w liście z portu *Santa Maria*, jako to: aby ogłoszone powszechną amnestyą z wymienieniem wyłączających się hersztów rewolucyi, i aby zaprowadzono systemat reprezentacyyny przez zwołanie dawnych stanów.

Słychać, iż jenerałowie hiszpańscy, *Morillo* i *Ballasteros*, mają przybyć do Francyi. Mówią także, iż jenerałom *Mina, Rotten, Milans* i t. d., zostawiono wolność udania się dokąd zechcą. Woysko konstytucyyne w Katalonii, i korpus *Ballasterosa*, udadzą się na wskazane stanowiska, a potém będą rozpuszczone.

Pan *Aldez*, sekretarz *Miny*, zabrany dawnicy w niewolą wojenną, wyjechał z *Perpignan* do *Barcellony.*

Słychać, iż jenerał *Guilleminot* zostanie ministrem woyny, który to urząd Baron *Damas* piastować ma do czasu przybycia jego.

Wątpliwą jest rzeczą, czyli jenerał konstytucyyny hiszpański *San Miguel* żyje lub umarł. Listy z *Bajonny* wnosić każą, że żyje; donoszą bowiem, iż pospólstwo w *Saragossie* chciało wybić drzwi więzienia dla zabicia tego jenerała, i że woysko nasze dawszy ognia uśmierzyło rozruch.

Obrona Xiążęcia *Talleyrand* na zarzuty Xiążęcia *Rovigo* (*Savary*) rozchodzi się w rękopiśmie. Słychać, iż nie będzie drukowaną.

Dnia 7 b. m. żandarmowie przyprowadzili do więzenia w *Tuluzie* byłego półkownika *Gauchais* i kaprala, obu zbiegłych francuzow. Badania ich rozpoczęły się d. 9 b. m.

Gazeta madrycka z dnia 10 b. m. odpowiadając na niektóre artykuły pism publicznych londyńskich zapewnia, iż postanowienie królewskie, skazujące pewną klassę ludzi, nie na wygnanie, lecz na oddalenie o 15 mil od stolicy, zostało uskutecznione z naywiększą łagodnością: że nie 900 lecz 200 osób opuszczało co tydzień *Madryt*, i że nikogo z tych osób nie przymuszano do wyyścia piechotą, lecz owszem wszystkie wyjechały pojazdem, lub konno; nakoniec, iż fałszem jest, jakoby proponowano przymuszoną pożyczkę, i jakoby w Hiszpanii istniała junta Apostolska.

Donoszą z *Brest* o rozpuszczeniu do domu ludzi z kilku okrętów wojennych. Postanowił w tey mierze Król Jmć aby naypierwey uwolniono od służby tych maytków, którzy są wsparciem swoich rodzin, a potém tych, co od 2 lat służą na okręcie i nie są żonaci. Cofniono oraz wydany niedawno rozkaz, względem nowego zaciągu.

Czytamy we wczorayszym dzienniku *Gwiazda*, co następuje: „Chciał Król Jmć aby uczyniono przysposobienia na przyjęcie Xięcia *Angouléme*, a zatém skromność tego Xięcia będzie musiała uledz rozkazom Monarchy. Odmieniono trakt podróży jego. Dnia 30 b. m. nocować będzie w *Tours*, i zamiast do *Orleanu* przybędzie dnia 31 b. m. do *Chartres*, a dnia 2 przyszłego miesiąca do *Paryża*. Jechać będzie na *Versailles*. Władze woyskowe i rozmaite deputacye udadzą się na jego spotkanie, w tymże czasie weydą do *Paryża* wszystkie półki gwardyi.“

Dnia 20. Marszałek i minister domu królewskiego, margrabia *Lauriston*, przybył wczora o godzinie 3ciey zrana do tuteyszey stolicy, o gtey złożył Królowi hołd uszanowania, a o południu był na radzie ministrów.

Dnia 21. Według listów z *Wittoryi* pod d. 10 b. m. znaczna część 7mey dywizyi pozostanie w Hiszpanii. Dowodzić nią będzie jenerał porucznik Baron *Jamin*, ma się nazywać *dywizyą wyższey Ebry*; i zaymować *Santonę St. Sebastian*, prowincyą *Guipuscoa*, oraz część Nawarry. Główna kwatera będzie w *Wittoryi* i *Tolozie*.

Xiążę *Angouléme* jest spodziewany d. 26 b. m. w *Bordeaux*, gdzie przez dzień następujący zabawi, i przyymie władze woyskowe i cywilne tego miasta.

Xiądz grecki *Hisicharis*, którego niedawno po zbojecku napadnięto we własném mieszkaniu, i mocno raniono, przychodzi do zdrowia. Zbierają składkę dla tego 80cioletniego starca.

ANGLIA.

Londyn dnia 18 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Słychać o wyjeździe ztąd Xiążęcia *Esterhazego*, który ma bydź posłem Cesarsko Austryackim przy dworze francuzkim, na mieyscu Barona *Vincent*.

Pan *Robert Wilson* przybył z *Gibraltaru* do tuteyszey stolicy.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

По волѣ Господина Главнокомандующаго 1ю Арміею, отъ Интендансmва оной Арміи симъ объявляется, что на поставку провіанта а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса, будутъ происходить торги въ Казенныхъ Палатахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именно:

а) Въ Кіевской казенной Палатѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію съ 1го марта 1824го, по 1е марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйского пункта Минской Губерніи на потребность съ 1го Іюня 1824го по 1е Іюня 1825 года; да для всѣхъ магазейновъ Могилевской Губерніи на потребность съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года

б) Въ Могилевской казенной Палатѣ вторичныя мѣстныя торги, дла всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаются въ *Кіевской* казенной Палатѣ первому торгу 1823го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824 года генваря 3го, 5го и 7го, третьему 10го, 11го и 12го; переторжкамъ 14, 15 и 16го; въ *Могилевской* казенной Полатѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и переторжки генваря 8го 9го и 10го.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ законными залогами, воуваженіе по мѣсячной поставки принасовъ, на сеи разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ дворянста поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи; вѣдомости о потребности въ каждой Губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, въ мѣстѣ сь подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки.

Генералъ Интендантъ 1. Арміи Артиллеріи Генераль Маіоръ Пироговъ.

Ноябра 14 дня 1823
года М. Шкловъ.

OGŁOSZENIE.

Z woli JW Główno-Dowodzącego 1szą Armią, od Intendencyi tey armii ninieyszém ogłasza się, iż na dostawę prowiantu, a do niektórych punktow owsa, będą się odbywać targi, w Skarbowych Izbach, niżey wyrażonych guberniy, gdzie woyska są rozłożone, a mianowicie:

a) W kijowskiey skarbowey Izbie dla woysk w teyże gubernii, na roczną proporcyą od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyże dla Bobruyskiego punktu Mińskiey Gubernii na potrzebę od 1go junii 1824go do 1go junii 1825 roku, i do wszystkich magazynow mohilewskiey gubernii na potrzebę od 1go julii 1824 do 1go januaryi 1825 roku.

b) W mohilewskiey Skarbowey Izbie powtórne mieyscowe targi, dla wszystkich jey punktow na czas od 1go julii 1824 do 1go stycznia 1825 roku.

Terminy targow naznaczają się w *Kijowskiey* Skarbowey Izbie, na pierwszy targ, 1823 roku decembra 18. 19 i 21; na drugi targ 1824 r. januaryi 3, 5 i 7, na trzeci 10, 11 i 12, na przetargi 14 15 i 16; w *Mohilewskiey* skarbowey izbie targi januaryi 3, 4 i 5 a przetargi takoż januaryi 8, 9 i 10.

Na te terminy wzywają się życzący na targi z prawnemi ewikcyami, w proporcyą miesięczney dostawy żywności, na ten raz w piątey części całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz dostaw od Zgromadzeń stanu Szlacheckiego, które zostają na samey ufności; wiadomości o ilości potrzebney w każdey gubernii, będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie, i publicznie w nich odkryte, razem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na których osnowie mają się czynić dostawy.

Jenerał Intendent 1szey Armii. Jenerał Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1823
roku M. Szkłow.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 143.

Wilno dnia 28 Listopada v. s. 1823 Roku.

Ogłoszenie.

1 Od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż pocztowe stacye w Grodzieńskiey gubernii oddawać się będą z publicznych targow od 1go julii następującego 1824 roku na trzy lata następne, i jeśli się życzący okażą, zechcą przybywać dla targow na pierwsze dwa terminy to jest: 1 i 15 następującego decembra t. r. do powiatowych miast do ziemskich powiatowych Sądow, a na ostatni i kończący d. 10 januaryi następującego 1824 roku, do tuteyszey Skarbowey Izby z prawnemi kaucyami. Dnia 23 nowembra 1823 roku.

Za Sekretarzą Protokulista Tytularny Sowietnik Kajetan Dobrowolski.

---

1 W majętności Strawienikach Murowanych o 9 mil od Wilna w powiecie Trockim na gościńcu Kowieńskim położonym, znaydują się Ogiery stadne, Konie wierzchowe i pociągowe już anglizowane, gatunku arabskiego do sprzedania, ktoby one życzył nabyć znaydzie cenę ostateczną wyznaczoną na każdą sztukę, a to dla ułatwienia kupującemu i sprzedającemu nieprzyjemności przetargow.

Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się iż zostający dla posyłek przy wileńskiey Izbie Powszechney Opieki, po uwolnieniu od robot w bobruyskiey twierdzy, jako do nich niesposobny, Alexiey Siemionow Kuraczkin powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 36 rodem z moskiewskiey gubernii z możayskiego powiatu, ze wsi Alexandrowa z poddanych obywatela Wasilja Komynina, jako włocęgą bawiący się, dla nieokazania do potwierdzenia tego naymnieyszych dowodow; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 6 julii 1823 roku wydaney, uznany włoczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany dnia 14 julii; podług urządzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włoczęgi, albo gromada, do ktorey on należy. Przymioty pomienionego włoczęgi: wzrostu 2 arsz. 5¾ wiersz., twarzy podługowatey, włosow na głowie ciemnych, na wąsach rusych, brodę goli, oczu błękitnych, nosa podługowatego. Dnia 3 9bra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

Wezwanie.

1 W sprawie za Remmissą Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu szlacht Walterow z kredytorami, debitorami i różnego tytułu pretensorami do Sądu Ziemskiego Brasławskiego wprowadzoney, na dniu 14 miesiąca nowembra roku idącego zamierzonym zostało ukończenie oney ostatecznie w kadencyi Trzy-Krolskiey roku następnego 1824, iżby przeto wszyscy mający stosunki do takowego dzieła w tym czasie sami, lub przez Prokuratorów pod utratą rzeczy pretensye udowodniali, Sąd Ziemski Ptu Brasławskiego zawiadamia. W protokule przez zasiadających podpisano.

Ziemski Ptu Brasławskiego Pisarz Kazimierz Alexandrowicz. Regent Felicyan Alexandrowicz.

1 Oświadczenie imieniem Ignacego oyca, Antoniego, Justyna i Jana synow Semplińskich Skarbnikow Ptu Wiłkomirskiego zanosi się w rzeczy następney: zeszły z tego świata Stanisław Towiański dziedzic folwarku Sawkiszek w powiecie Wilk. leżącego, zawiniwszy oświadczającym za obligiem własnoręcznym w mieyscu jego opłaty assekuracyą przez się wydaną, pomieniony folwark do extenuacyi tymże oświadczającym się podał, zabezpieczając tymże dokumentem assekuracyynym, iż cokolwiek albo z rzeczy erekcyi folwarku, albo innych wydatkow w zastępstwie aktorow Sawkiszek pomienionych do bonifikaty należeć będzie, to wszystko possesorowie extenuacyyni z intrat folwarku dla siebie wybierać mają. Na mocy tey assekuracyi oświadczajacy się obiąwszy Sawkiszki krótko przed zgonem Stanisława Towiańskiego, po jego śmierci exekwowali swoją possesyą aż do czasu w którymby satysfakcyą opartey summy na Sawkiszkach otrzymać mogli, a tym czasem sukcessorowie ś. p. Towiańskiego, Antoni i Franciszek bracia, Pulcherya siostra Towiańscy, jako małoletni wywiezieni przez swoją familią niewiadomo dokąd, żadney kommunikacyi do oświadczających się nieczynią. Dopiero w roku bieżącym 9bra 5 Ignacy Rutkowski Rotm. Wiłkomir. wspólnie z Łegowiczami o aktorstwo folwarku Sawkiszek po sukcessorów Towiańskiego wynieśli zapozew przed Sąd Ziem. Ptu Wiłkomir., w takiey okoliczności, gdy oświadczający się kończąc extenuacyą swey złożności bronić tegoż folwarku nie będą mieli powodu i prawa, a sukcessorowie Stanisława Towiańskiego skończywszy lata małoletności odpowiadać na zapozew są obowiązani; przeto ninieysze przed Aktami Ptu Wileń. publiczne czyniąc oświadczenie, w zamiarze ogłoszenia onego przez Gazetę Kuryera Litewskiego, z przyczyny niewiadomości mieysca pobytu aktorów Sawkiszek, temże oświadczeniem ostrzegają ich o wyniesieniu po nich zapozwow, a razem donoszą, iż sami jako niemający już pretensyi do ich majątku bronić go nieznaydują obowiązku, a zatym wszelkie straty z opieszałości aktorów samych wyniknąć mogące, bynaymniey dotykać teraźnieyszych posessorów i żadney na nich odpowiedzi ściągnąć nie będą mogły. Antoni Sempliński. Roku 1823 mca 9bra 26 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście W. JP. Antoni Sempliński takowe oświadczenie do Protokułu wpisać podał i w onym własnoręcznie podpisał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Rejent.

Dozwala się Redakcyi Kuryera Litewskiego umieścić do Gazet tegoż Kuryera. Joachim Czyż Sędzia Ziem. Ptu Wileń.

---

3. Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, iż do wzięcia w tuteyszey Gubernii przez publiczną licytacyą w Izbie Skarbowey odbywać się mającą, pocztowych Stacyi, przeznaczone są terminy. 21, 23 i 25go kwietnia następującego 1824 roku; a zatem życzący one licytować, raczą na pomienione terminy z dostatecznemi ewikcyami jawić się do wzmienioney Skarbowey Izby. Dat w Wilnie 2823 roku listopada 17 dnia. Assesor i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

O S W I A D C Z E N I E.

2. Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca nowembra 19 dnia przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wileńskiego
stawając osobiście WJP. Ambroży Wilgocki Kapitan woysk polskich, oświadczenie wespół
z ogłoszeniem do akt podał, które tak się wyraża: oświadczenie wespół z ogłoszeniem w imie-
niu i rzeczy JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała dywizyi woysk francuzkich i polskich, Kom-
mandora i Kawalera wielu orderow, czyni się z następnych pobudek: JW. Ludwik Hrabia
Pac Jenerał i Kawaler, za wiedzą Prześwietnego Wileńskiego Rzymsko Katolickiego Konsystorza
jako władzy Dyecezalney, oraz za pośrzednictwem Sądu Głównego Wileńskiego drugiego De-
partamentu i innych juryzdykcyy, wypłacił w roku teraźnieyszym 1823 apryla 11 i 24 dnia,
przy Aktach Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, oraz 4 sierpnia przy Aktach
Grodu Wileńskiego, następne summy duchowne. 1mo Kaplicy Wołłowiczowskiey przy koście-
le katedralnym wileńskim pod rządem JX. Mateusza Szatyńskiego kanonika i proboszcza bę-
dącey, za prawem zastawném ś.p. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego na miasto Rożankę
w powiecie lidzkim roku 1725 junii 24 dnia wydanym, a 1726 roku maja 28 w Trybunale
Litewskim compositi juditii przyznanym, złotych polskich 12,500. 2do: Xiężom Karmelitom
starey reguły klasztoru żołudskiego, za prawem zastawném wyderkafowym od ś.p. Piotra i
Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich na folwark Derażna w powie-
cie lidzkim 1740 junii 24 z listem na przyznanie wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 20 dnia
w Sądzie Ziemskim Lidzkim aktykowanym, złotych pol. 5,000. 3tio: Xiężom Augustyanom
Erremitom w klasztorze wileńskim na Sawicz ulicy rezydującym, za dwóma dokumentami,
tojest za obligiem ś.p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich
w roku 1749 junii 20 z ewikcyą na hrabstwie Rożance wydanym, a tegoż roku julii 1 dnia
w Magdeburyi wileńskiey przyznanym złotych pol. 4,000, i za obligiem blankietowym od
tychże ś.p. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z listem na
przyznanie, z terminem opłaty roku 1751 junii 24 wydanym, a 1814 januaryi 10 dnia w Są-
dzie Ziemskim Wileńskim oblatowanym złotych pol. 2,000. 4to: PP. Karmelitankom Bosym
wileńskim w klasztorze przy ulicy końskiey a teraz policeyskiey rezydującym, za dwóma za-
pisami, jakoto: za obligiem śp. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolawskiego Jenerała
Leytnanta woysk W. X. Litewskiego, z ewikcyą na dobrach Kiwatyczach w Województwie Brze-
skim, roku 1767 augusta 15 dnia wydanym a tegoż roku miesiąca septembra 3 dnia w Ziem-
stwie Wileńskim przyznanym złotych pol. 9,000, i za obligiem ś.p. Piotra i Eufrozyny z Ogiń-
skich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, z ewikcyą na dobrach Janowka w powiecie gro-
dzieńskim roku 1730 marca 12 wydanym, a tegoż roku i miesiąca 14 dnia w Magdeburyi
wileńskiey przyznanym, złotych pol. 5,000. 5to: Kościołowi parafialnemu w miasteczku Żyr-
munach, za obligiem blankietowym z listem na przyznanie śp. Józefa Hrabi Paca Starosty
wileyskiego z ewikcyą na folwarku Stara Dziswa w powiecie lidzkim, z terminem opłaty
roku 1772 junii 24 dnia wydanym, a 1821 roku decembra 21 dnia w Ziemstwie Lidzkim
aktykowanym złotych pol. 1500. 6to: XXżom Kanonikom Regularnym Lateraneńskim w mia-
steczku Krzemienicy w powiecie wołkowyskim lokującym się, za dwóma skryptami, idque za
obligiem śp. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich z ewik-
cyą na hrabstwie Rożanka w powiecie lidzkim w roku 1729 nowembra 11 dnia wydanym,
a 1730 maja 23 dnia w Trybunale Litewskim compositi juditii przyznanym, złotych polskich
13,620 i za obligiem blankietowym z listem na przyznanie od śp. Józefa Hrabi Paca Staro-
sty wileyskiego Jenerał-Majora dywizyi pieszey woysk W. X. Litewskiego, z terminem wy-
płaty 1789 kwietnia 23 wydanym, a 1813 miesiąca oktobra 10 dnia w kommissyi sekwestra-
cyyney Gubernii grodzieńskiey jawionym, złotych pol. 7000. 7mo: XXżom Pijarom w Szczu-
czynie Litewskim mieszkającym, za dwóma dokumentami, tojest za prawem zastawném od
śp. Piotra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich, na folwarki Turia
i Mokiejowce w powiecie lidzkim roku 1728 kwietnia 23 wydanym, a 1741 januaryi 9 dnia
w Ziemstwie powiatu lidzkiego oblatowanym złotych pol. 16,000 i za obligiem tychże śp. Pio-
tra i Eufrozyny z Ogińskich Hrabiow Pacow Starostow wileyskich 1753 apryla 23 dnia,
z ewikcyą także na folwarkach Turyi i Mokiejowcach wydanym, a tegoż roku maja 13 w Try-
bunale Głównym Litewskim compositi juditii oblatowanym złotych pol. 6,000. 8vo: WW. PP.
Miłosiernym także w Szczuczynie Litewskim rezydującym, za obligiem blankietowym od
JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera z ewikcyą na folwarku Turyi z terminem
roku 1817 marca 30 wydanym czerwonych zł. 500 czyli złotych pol. 10,000. Nono: Kościo-
łowi parafialnemu w Rożance Pacowskiey, nayprzód za różno-czasowe drobne legacye przez
ś.p. Antecesorow Hrabi Paca czynione, zaymując w to oblig ś.p. Podkomorzyney Pacowey
w roku 1718 wydany, złotych polskich 2,100. Powtore za obligiem ś.p. Józefa Hrabi Paca
Starosty wileyskiego w roku 1792 miesiąca oktobra 5 dnia w skutek legacyi stolarza Pou-
cha wydanym a 1820 julii 9 w Ziemstwie lidzkim aktykowanym, złotych pol. 100. Potrze-
cie temuż kościołowi parafialnemu w Rożance Pacowskiey za testamentem śp. Józefa Hrabi
Paca Starosty wileyskiego Jenerała Leytnanta woysk polskich w roku 1797 marca 6 spo-
rządzonym a dnia 9 marca tegoż roku przed delegowanym z Sądu Grodzkiego grodzieńskiego
Pisarzem Houwaltem przyznanym złotych pol. 20,000. Poczwarte szpitalowi przy tymże
kościele w Różance Pacowskiey w skutek legacyi testamentowey 1809 roku przez śp. Xdza
Tadeusza Jodkowskiego sporządzoney, a za obligiem JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i
Kawalera w roku 1816 marca 30 wydanym, a 1820 julii 9 w Ziemstwie Lidzkim oblato-
wanym złotych pol. 1000. Decimo: WW. PP. Benedyktynkom przy kościele ś. Katarzyny
w mieście Wilnie rezydującym, za trzema obligami jakoto: za obligiem blankietowym z li-
stem na przyznanie od śp. Michała Jana Hrabi Paca Starosty Ziolawskiego Jenerała Leyt-

nanta woysk pol., z ewikcyą na wszelkich dobrach z terminem wypłaty dnia 24 apryla 1768 roku wydanym, a 1814 januaryi 8 w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Także za obligiem tegoż śp. Michała Jana Hrabi Paca Jenerała Leytnanta W. W. X. Litewskiego Starosty Żoławskiego blankietowym, z listem na przyznanie z ewikcyą na wszelkich dobrach, z terminem wypłaty 1770 roku apryla 24 wydanym, a 8 januaryi 1814 roku w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 20,000 i za obligiem śp. Józefa Hrabi Paca Starosty wileyskiego Jenerał Majora W. W. X. Litewskiego blankietowym z listem na przyznanie z ewikcyą ogólną, z terminem wypłaty roku 1774 februaryi 24 dnia wydanym, a 1814 januaryi 8 dnia w Grodzie wileńskim oblatowanym złotych pol. 20,000. Undecimo: WW. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym, pod rządem WJX. Niedzwieckiego proboszcza zostającym, za prawem wyderkafowym od śp. Teressy z Podbereskich Hrabini Pacowey Podkomorzyney W. X. Litewskiego Marszałkowey wilkomirskiey Starościney Bołockiey, z listem na przyznanie z ewikcyą na folwarku Bohuszewszczyznie w powiecie lidzkim roku 1702 września 25 dnia wydanym, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim aktykowanym złotych pol. 5,000. Duodecimo: Altaryi Hrabiow Pacow w kaplicy montwidowskiey przy kościele katedralnym wileńskim będącey, za testamentem śp. Klary z Zienowiczow Hrabini Pacowey Marszałkowey oszmiańskiey 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym złotych pol. 4,000 i za różnemi różno czasowie nastałemi legacyami, przez antecesorow JW. Hrabi Paca Jenerała woysk pol. poźniey poczynionemi, złotych pol. 1000. O takowych przeto wypłaconych summach przez JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i Kawalera, chociaż Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz, szczególnemi i ogólnemi rezolucyami poświadczywszy, też summy w lokacyą JWW. Hrabiom, Zabiełłowi, Załuskiemu, Staroscinie z Kociełłow Abramowiczowey, Putkamerowi i Zienkowiczom, na urzędową hipotekę wręczył, i wypłacone przez JW. Hrabi Paca skrypta, ile możność pozwalała, od Przełożonych powyżey zjaśnionych klasztorow i kościołow uzyskane, temuż JW. Hrabi Pacowi powrócił, annihilatę onych i elliminatę z aktow nakazał, kiedy jednak w rewolucyi krajowey 1794 roku zdarzoney (oryginalne prawo zastawne na miasto Rożankę w powiecie Lidzkim będące, w summie 12,500 złotych pol., kaplicy Wołłowiczowskiey przy kościele katedralnym wileńskim lokowaney, na imie proboszcza X. Skołdeja, od śp. Piotra Hrabi Paca Starosty wileyskiego w roku 1725 junii 24 wydane, a 1726 roku maja 28 dnia w Trybunale Litewskim compositi juditii przyznane) przez Xdza Bakuzicza uprzedniego Proboszcza zastawnym zostało; również dowody altaryi Hrabiow Pacow w kaplicy Montwiłowskiey przy kościele katedralnym wileńskim będącey, na wypłaconą przez JW. Hrabi Paca summę 4,000 złotych pol. za testamentem śp. Klary z Zienowiczow Hrabiney Pacowey Marszałkowey oszmiańskiey w roku 1676 miesiąca septembra 26 dnia sprawionym, i podobnież na summę złotych pol. 1000 legacyami antecesorow JW. Hrabi Paca zwiększoną i przez tegoż wypłaconą, niewiadomo nawet w jakiey epoce, (wedle świadectwa urzędowey wizyty 1820 roku nastałey) zaginieniu uległy. Podobnież dowody na summę 2,100 złotych pol. za różnemi drobnemi skryptami antecesorow JW. Hrabi Paca kościołowi w Rożance Pacowskiey legowaną i wypłaconą wedle raportow i wizyt urzędowych zatraconemi zostały, nadto gdy Wileński Rzymsko-Katolicki Kynsystorz oryginał zapisu wyderkafowego śp. Teressy z Podbereskich Pacowey Marszałkowey wilkomirskiey w roku 1702 miesiąca septembra 25 dnia na summę 5,000 złotych pol. XX. Kanonikom Regularnym Lateranenskim w Wilnie na Antokolu przy kościele ś. Piotra rezydującym wydany, a 1821 grudnia 14 w Grodzie wileńskim oblatowany, z powodu iż tenże zapis pewne obligacye za dusze śp. antecesorow, JW. Hrabi Paca w sobie mieści, po zaannihilowaniu onego, w archiwum dyecezalnym, dla lokacyi zatrzymał; procz zaś tego gdy niektórzy Przełożeni powyższych klasztorow i kościołow, mogli zatrzymać u siebie, dla pewnych mieyscowych wiadomościow, widymusy, extrakta, lub też autoryzowane kopie opłaconych dopiéro skryptow, przeto, ażeby w następności, przez niewiadomość wszystkich okoliczności nie wyrodziła się jakaś kwestya, lub pretensya, JW. Ludwik Hrabia Pac Jenerał i kawaler przez niniejsze publiczne oświadczenie wszystkich w ogólności ostrzega, iż jeśliby gdziekolwiek wynalazły się na summy podług powyższey specyfikacyi wypłacone, tak zatracone i niepowrócone tranzakta oryginalne, wyżey wymienione widymusy lub extrakta, praw zastawnych, wyderkafowych, assekuracyynych, obligów i dalszego tytułu skryptow, że takowe jako opłacone i do powrótu JW. Hrabi Pacowi należne, są nieważne i żadnego znaczenia nie mają. Takowe oświadczenie wespół z ogłoszeniem, w imieniu JW. Ludwika Hrabi Paca Jenerała i kawalera podpisuję. Dattum w Wilnie roku 1823 miesiąca pazdziernika 23 dnia. U tego oświadczenia podpis, poniżey poświadczenie również z podpisem, tudzież dwie pieczęcie urzędowa i herbowa na laku czerwonym wycisnięte i jedwab przez dwa arkusze papieru przeciągnięty utrzymujące, niemniey podpis Sekretarza i numer na boku tak się wyrażają: Ambroży Wilgocki Kapitan b. woysk polskich Plenipotent. (LS). Takowe ogłoszenie wolno pomieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego roku 1823 miesiąca nowembra 9 dnia Generalny Oficyał Dyecezyi Wileńskiey Prałat Kanclerz ś. Teologii Doktor. X. Wincenty Mikucki. Karty konnotował Sekretarz z Ciechanowca Kiszka Zgierski. N. 3311. Po podaniu do akt jest takowe oświadczenie w xięgi Ziemskie powiatu wileńskiego wpisane z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującey jest wydan.

Zgodność z Protokułem poświadczam Wileński Ziemski Regent Jan Zienkowicz.

Roku 1823 miesiąca 9bra 20 dnia Redakcya może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego takowe oświadczenie poświadczam.

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kawaler.

2 Z dnia 8go na 9ty tego miesiąca uciekł lokay imieniem Grzegorz z majętności Kotowicz w Guber. Mińsk. w powiecie Dziesnieńskim położoney, do JW Porzeckiego należącey, skradłszy u swego Pana pieniędzmi rubli assyg. trzysta i kilka łyżek srebrnych stołowych. Nadto, uniosł z sobą papiery z częścią garderoby i należące do Józefa Macilewicza, syna Franciszka zostającego w obowiązku kamerdynera u tegoż JW. Porzeckiego. Zbieg wyż rzeczony może mieć lat 23, urody sredniey lecz krępy i pleczysty, włosow ciemno-rusych prawie czarnych i takież mający wąsy i bokenbardy, twarzy smagławey i ospowatey, oczu okrągłych, brwiow ciemnych. Surdut ma na sobie ciemno szaraczkowy, maytki ciemno zielone, tułub czyli kożuch z owczyn na wierzchu. Ktoby takowego zbiega gdzie spotkał, ma onego zatrzymać i do nayblizszey powiatowey lub Guberskiey policyi dostawić. Właściciel zaś onego, rzeczony JW. Porzecki były Sędzia appelacyiny mieszkający w mieście Mińsku w domu JW. Sowietnika Wiszniakowa, za taką przysługę wynagrodzić przyzwoicie obowiązuje się.

3. W sprawie WW. Panow Stanisława i Jakuba braci Boufałow, Józefy w zamęściu Granickiey, Teressy Czerniewskiey siostr z domu Boufałówień, z WW. JPanami Franciszkiem i Eufrozyną z Szuksztow Boufałami, małżonkami, i kredytorami Franciszka Boufała, Dekretem Ziemskim 1822 roku grudnia 14 dnia z mocy remissy Sądu Gł. Litewskiego Wileńskiego 2go Departamentu nastałym, na rozdział dóbr Ligum w upitskim, attynencyi Wismont w Szawelskim, schedy z exdywizyi Tyszkiewicza w Kowarsku w Wiłkomirskim powiatach, folwarku Szianowa w Królestwie Polskim, domu w mieście Wilnie, górę Boufałowską zwanego położonym, oraz dalszych funduszow summownych i ruchomych po Józefie dziadu, Leonie oycu Boufałach pozostałych, i zarazem na domierzenie satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Franciszka Boufała, Sąd Dzielczo Podkomorsko Exdywizorski przeznaczony, w roku bieżącym, miesiąca listopada 5 dnia w komplecie naznaczonym za obwieszczeniem trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litew. opublikowanym, wedle postanowienia remissy do dóbr Ligum zebrany, inwentacyą wszystkich dobr w górze wyrażonych, licytacyą ruchomości, w opieczętowaniu znaleziony, za uprzedzić powinnym ogłoszeniu przez Urzędnika W. Ludwika Bilewicza Sędziego a z terazniey-szych elekcyow Prezydenta Ziemskiego Szawelskiego przeznaczył dobra Liguny z atynencyami W. Jakubowi, schedę z Exdywizyi w Kowarsku, folwark Szianow w Królestwie Polskim i dom w mieście Wilnie, W. Stanisławowi Boufałom w administracyą oddał, do pomocy w dowodzeniu i obrony interessu W. Franciszka Boufała, za powodem arestancyi dzieła swojego prowadzić i osobiście assystować niemogącego, skutkiem remis Sądu Głównego i Ziemstwa Wileńskiego, WW. Bonifacego Dulewicza i Stanisława Citowicza subselłow Powiatu Szawelskiego adwokatow, za prokuratorow przydał; census dla nich naznaczywszy, żeby administratorowie częściami opłacali zaleciwszy, lokacyą, posługę i wygody dla nich zapewniwszy, do przeyrzenia papierow, i usposobienia gotowości zobowiązał, o tym prokuratorow obraniu, i przeznaczeniu, Sąd Ziemski Szawelski zawiadomił. Kancelaryą mieyscową wedle przeznaczenia remissy w dobrach Ligumach ustanowiwszy oraz pewność i bezpieczeństwo zastrzegłszy, papiery z kancellaryi Sądu Ziemstwa Wileńskiego pod obsigilatą do Sądu swojego przetransportowane, pod jey dozor oddała, komportacyą do oney WW. Stanisławowi i Jakubowi Boufałowi, ich siostrom, W. Granickiey i Czerniewskiey, tudzież kredytorom, i pretensorom Franciszka Boufała, niemniey Józefa dziada, Leone oyca, wymieniając do jakiey komportacyi są obowiązani składać, w przeciągu miesiąca lutego roku następującego 1824, pod rygorem kar sprzeciwieństwa nakazał, żeby żadnemi exkuz pretextami nie zasłaniały się strony, persystencyą komportowanych papierow, aż do ostatnich dni miesiąca czerwca, i wolną kommunikacyą stronom za rewersami rozciągnął, i zastrzegł obowiązek wykonania przysiąg na wierności dopełnionych komportacyow, po produktach naznaczył, komornikow do wymiaru z przepisaniem prawideł, i oznaczeniem nadgrody nominował, przez edyktalne pozwy debitorow, do massy zawiniających pod rygorem i w niestanności onych, sądzenia poszukiwania summ powołać przeznaczył, i dalsze szczegóły z rodzaju i składu sprawy wynikłe rozwiązawszy; jak oraz o przeznaczeniu członka duchownego do Xięcia Biskupa dyecezyi żmudzkiey odniosłszy się, zjazd następny do dnia 1 września roku następnego odroczył, w którym terminie że zająć się przedsięwezmie oczewistym całego ninieyszego dzieła, bez żadnych odkładow rozbiorem, wczesnie zapowiadając, wzywa wszystkie, z jakiego bądź zrzódła, i stosunku do tey sprawy interessowane osoby lub strony; aby terminu powyżey oznaczonego pilnemi będąc, swoje pretensye uwiadomiały, w razie niestauności, i niepopierania w swych stosunkach wszystkim kredytorom, i pretensorom, Józefa dziada, Leona oyca i Franciszka syna Boufała, wiekuistą amissyą ich pretensyow zapisze i ogłosi. Co żeby do powszechney każdego wiadomości doszło te ostrzeżenie przez awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego po trzykrotnie umieścić postanowił. Dat w Ligunach w powiecie upitskim 1823 roku listopada 10 dnia. Tadeusz Dowgird Podkomorzy Powiatu Rosieńskiego. Ziemski Powiatu Wileńskiego Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Sędzia Ziemski Szawelski Exdywizor Ludwik Billewicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Podbrzeź zwanym w powiecie Wileńskim położonym do dziedzictwa niegdyś zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra należącym ustanowiony, juryzdykcyą swoją do dnia 4 mca decembra teraźnieyszego roku odroczył. Oczem kredytorow i pretensorow tegoż Adama Ciechanowieckiego przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Roku 1823 mca nowembra 20 dnia.

Dozwala się umieścić w Gazecie Kuryera Litew. Antoni Kociełł Sędzia Z. P. Z. Exdywizor.